

kan fejres et Hundredeaarsjubileum. Saa vidt jeg kan se, er det vistnok den 28de Maj 100 Aar siden, vi fik ordnet Fattigvæsenet, ikke over hele Danmark men paa Sjælland. Jeg kan ikke finde, at der har været noget saadant før den 28de Maj 1802. Den 10de Juni 1803 fik vi saa ordnet Fattigvæsenet for alle Landets Kommuner. Her fandt vi altsaa en af de Opgaver, som vare smukke at løse, naar vi holde Hundredaarsfest, thi naar de ærede Medlemmer ville se en lille Smule f. Eks. paa de Lister, som omdeltes sammen med Betænkningen, ville de se, at Byrderne paa Hartkornet falde saa forskelligt, at vi kunne træffe f. Eks. 10 Kommuner, der kun have mellem 2 og 3 Kr. af hver Td. Hartkorn, og vi kunne træffe Kommuner, der have op til over 30 for hver Td. Hartkorn. Det var den ene af Byrderne. Alderdomsunderstøttelsen falder i Grunden til Dels sammen med Fattigbyrden, blot i en mere human Form. Og saa fandt vi det rigtigt ogsaa at tage Tilskuddet til den fri Fattigkasse med som de Byrder, der ere af human Art. Saa er der Skolevæsenet. I 1806 fik vi, saa vidt jeg kan se, det første ordnede Skolevæsen paa Landet, nemlig for Sjælland, Fyn og Lolland-Falster ved kgl. Anordning eller Reglement af 10de Oktober 1806. Og den 29de Juli 1814 fik vi vistnok det første ordnede Skolevæsen for Landet, vi have haft. Der var nok Skolevæsen før, men et ordnet Skolevæsen var der vist ikke før fra 1806 og 1814. Det er de gamle Byrder, vi have fundet, det var rigtigst at lægge til Grund for det, vi kalde Kommunens Byrder. Se her have vi fundet vore Opgaver, vi kunde tage op og stille sammen. Hvordan forholder hver enkelt Kommunes Bæreevne sig til den Byrde, der skal bæres? Jeg tror, det rammes rigtigst ved at maale Kommunernes Byrder efter den Indkomst- og Formueskat, de kunne svare til Staten, og saa de Byrder, de ere nødte til at svare til Fattigvæsenet, Alderdomsunderstøttelser, de fri Fattigkasser og til Skolevæsenet. Naar vi virkelig ville fordele ærligt og fordele saadan, at det skal vinde Tillid i Befolkningen, maa vi ikke lade det Statstilskud, der skal gaa til Kommunerne, tilflyde Kommunerne i

Flæng, men vi maa søge netop de Kommuner, som ere haardt trykkede af Byrden, og det, tror jeg, er saa taalelig ramt efter dette Forslag.

Det skulde glæde mig, om den højt-ærede Indenrigsminister vilde love at stille sig velvilligt til det Forslag og tage under Overvejelse til 3die Behandling, om muligvis en Del af det kunde bruges, navnlig Princippet i det om Fordelingen efter Byrder og Bæreevne. Jeg vil haabe, at den ærede Ordfører ogsaa vil slutte sig til det, saa der kunde være Tale om at tage det under Overvejelse til 3die Behandling. Jeg skal ikke forlænge Debatten yderligere.

Ole Olsen: Paa min ærede Kollegas Vegne, det ærede Medlem for Roskilde (Rosleff), der er forhindret i at være til Stede ved dette Møde, skal jeg tillade mig at anbefale det af ham stillede Ændringsforslag til § 2 om, at 1ste Stykke udgaa. Det er jo en Selvfølge, at jeg ikke om det Emne kan tale med det Kendskab og den Sagkundskab, som han vilde kunne, der langt bedre er hjemme i det Forhold end jeg. Men hvis Paragraffen skal forstaas, som det ærede Medlem for Roskilde forstaar den, kan jeg saa godt forstaa, at han er noget ængstelig baade for sit eget og for den Kommunes Vedkommende, som den paagældende Bestemmelse vil komme til at ramme, nemlig St. Jørgensbjerg Kommune ved Roskilde. Han mener nemlig, at den Kommuneskat, som de dér indlagte Personer yde til nævnte Kommune, muligvis kommer til at gaa over til andre Kommuner, og det er ikke nogen ren Ubetydelighed, det drejer sig om, idet det et enkelt Aar har andraget ca. 8000 Kr. Jeg siger, at naar man skal forstaa Paragraffen saaledes, som det ærede Medlem mener, at han forstaar den, er det ikke saa underligt, at han er noget ængstelig ved den. Han har derfor foreslaaet, at den Bestemmelse skal udgaa af Lovforslaget, og hvis den kan forstaas saaledes, maa jeg sige, at ogsaa jeg er noget betænkelig ved at lade den blive staaende. Imidlertid har jo den ærede Justitsminister, der fungerede som Indenrigsminister ved Sagens 1ste Behandling, forklaret Paragraffen saaledes, at der ikke vilde være nogen Fare ved at lade